

عذر خواهی نمایشی خامنه ای، مبارزه رو به گسترش کارگران

صادق کار

تقریباً هم زمان با این عذر خواهی
ظاهری و بی پشتوانه، کارگران در
اهواز، شوش، تهران و چندین شهر
دیگر مشغول تظاهرات علیه بی
عدالتی های رژیم بودند که
حتی نان شب را از آنان دریغ کرده
است. با این احوال هیچ مقام و
مسئول دولتی و قضایی با وجود
اذعان خامنه ای به وجود بی
عدالتی حاضر به شنیدن صدای
حق خواهی قربانیان بی عدالتی
نشدند!

اعتراض به بی عدالتی در خیزش
اخیر شرکت داشتند، توسط سپاه
پاسداران و قوه قضاییه ولایت مدار
هم چنان ادامه دارد و هنوز جامعه
از شوک قلع و قم درویشان گنابادی
به در نیامده که موجی از اعتصاب
ها و اعتراض های کارگری علیه بی
عدالتی و ستم گری نهادهای
حکومتی و سرمایه داران نورچشمی
حکومت که کارخانه ها را به
پشتوانه سیاست خصوصی سازی
رژیم، مفت و مجانی به چنگ آورده
اند و اکنون با پشت گرمی نظام
جمهوری اسلامی، ستم گری علیه
کارگران را به اوج رسانده اند، صدر
اخبار می شود!

نه عذر خواهی و نه وعده جبران
بی عدالتی خامنه ای را کسی
جدی نمی گیرد!

هفته گذشته علی خامنه ای در
جریان یک سخنرانی به وجود بی
عدالتی در جمهوری اسلامی اذعان
و از بابت آن ظاهراً از مردم و خدا
عذر خواهی کرد و قول جبران آن را
داد!

این عذر خواهی که به نظر می
رسد واکنشی در مقابل خیزش
آزادی خواهی و عدالت طلبی مردم
ایران در دی ماه امسال است، در
حالی انجام می شود که شکنجه و
کشتار وحشیانه جوانانی که در

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۷ اسفند ۱۳۹۶ / ۲۶ فوریه ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۶

تفرقه در تظاهرات مستقلى که توسط بازنشستگان سازماندهى شده بود، تجمعى در مقابل شوراى نگهبان برگزار کردند و خواهان رد بند مذکور توسط شوراى مذکور شدند که در نهايت اين درخواست با استقبال چندانى مواجه نشد.

ذخيره ارزي داد؛ اما ميدان را براى ادامه بى عدالتى ها توسط کارگزاران اش باز گذاشت تا بتوانند با اختصاص درآمدهاى کشور؛ هزينه دستگاہ سرکوب عدالت خواهان و جنگ خانمان سوز در سوريه را تأمين کنند. کارگران و بازنشستگان هم اما هوشيارتر و بى اعتمادتر از آن بودند که عذر خواهى خامنه‌اى را جدى تلقى کنند و دست از اعتراض بردارند و به اميد رسيدگى به مطالباتشان به خانه هایشان برگردند. در اهواز کارگران فولاد یک هفته است که در اعتصاب و تظاهرات به سر مى برند، در شوش دنباله اعتصاب کارگران نيشکر به رغم تهديدها و بازداشت ده ها تن از کارگران و سوء قصد به جان يکى از سازمان گران اين اعتصاب ادامه دارد، در تعداد زيادى از شهرهاى کشور اعتراض هاى کارگري در اشکال متنوع در جريان است. تنها هفته گذشته در تهران دو تظاهرات جداگانه با شرکت بازنشستگان تأمين اجتماعى، آموزش و پرورش و کشورى و لشگرى براى افزايش مستمرى و پرداخت منظم آن و عليه دستبرد دولت از صندوق تأمين اجتماعى صورت گرفت که شرکت کنندگان در آن ها هم چنين خواستار اعمال نظارت و کنترل تشکل هاى واقعى کارگري بر اداره صندوق هاى بازنشستگى و حفاظت از سرمايه هایشان شدند. آزادى رهبران سندىکايى زندانى و اعلام بيزارى از فساد و سياست هاى عدالت ستيزانه دولت و قوه قضاييه از ديگر مطالبه هاى بازنشستگان تظاهر کننده در هفته گذشته تهران بود. در اين ميان عناصر خانه کارگر به عنوان متحد دولت روحانى، بعد از تصويب بند "ز" تبصره ۷ بودجه ۹۷ دولت در مجلس که غارت سرمايه هاى تأمين اجتماعى توسط دولت را قانونى کرد، به خاطر نارضايتى از اين اقدام دولت و مجلس و ايجاد

برای مثال امسال نیز دولت و نمایندگان کارفرمایان در شورای عالی کار از هیچ اقدامی برای تثبیت دستمزدهای زیر خط فقر دریغ نورزیدند و دوسوم نمایندگان مجلس از اصلاح طلب گرفته تا محافظه کاران به طرحی رای دادند که غارت سرمایه‌های صندوق بحران زده تامین اجتماعی توسط دولت را قانونی می کند و دراهمواز کارگرانی را که به خاطر نگرفتن ۶ ماه حقوق به امام جمعه متوسل شدند، از محل نماز جمعه سرون راندند و به آن ها گفتند: مسجد جای طرح همه چیز هست، الا دادخواهی کارگر!

تحت تاثیر همین رویداد ها و فضایی که در کشور ایجاد شد، جلسه نهایی شوراى عالی کار براى تعیین حداقل دستمزد به رغم اين که نمایندگان دولت و کارفرمایان بیش از دو سوم آرای شورا را در اختیار دارند و نمایندگان به اصلاح کارگري نیز از میان عناصر وابسته به دولت و کارفرمایان دست چين شده‌اند، براى نخستين بار درتاریخ فعالیت اين شورا بدون کسب نتیجه، موقتا پایان یافت. بى تردید هم عذر خواهى خامنه‌اى و هم مخالفت تشکل هاى وابسته به دولت با پاره‌اى سياست هاى دولت نتیجه خيزش دى ماه و تشديد شتابان اعتراضات کارگري و تحركات ديگر گروه هاى اجتماعى عدالت طلب و ترقى خواه است. اگر اين اعتراض ها نبود هيچ گاه

کارگران و گروه‌های اجتماعی ترقى خواه با تلاش و مبارزه مشترک مى توانند، سرکشترين رژیم ها را وادار به پذيرش مطالبات و حق و حقوق شان کنند، يا آن ها را از اريکه قدرت به زير بکشانند و نمایندگان واقعى مردم را بر جای آن ها بنشانند

خامنه‌اى خودش هم پس از اين اذعان نه کلامى درتقییح و توقف کشتار معترضان به بى عدالتى هاى مختلف بر زبان راند و نه حرفى از رسيدگى به مطالبه کارگران فولاد، شوش، اراک و بازنشستگانی که دو روز پياپى در تهران عليه بى عدالتى تظاهرات کردند، زد و نه فرمانى براى پرداخت حقوق هاى معوقه از محل صندوق

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۷ اسفند ۱۳۹۶ / ۲۶ فوریه ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۶

در ایران برخلاف آنچه تبلیغ می شود درآمد و امکان مالی کافی برای رفع فقر و بی عدالتی وجود دارد و آنچه موجب بی عدالتی و فقر گردیده، توزیع ناعادلانه درآمد، فساد و ناکارآمدی مقامات دولتی، هزینه سنگین دستگاه سرکوب و نظامی و دخالت های حکومت در جنگ های منطقه ای و در مناقشات داخلی کشورهای دیگر است. با تغییر این رویکردها هم بخش بزرگی از درآمدهای کشور آزاد خواهند شد و هم راه توسعه اقتصادی - اجتماعی و مقابله با فقر و بی عدالتی هموار خواهد گردید

سردمدار اصلی بی عدالتی و سرکوب؛ به وجود بی عدالتی در "حکومت عدل اسلامی" اذعان نمی کرد، این کنش و واکنش ها آشکارا نشان می دهند که کارگران و گروه های اجتماعی ترقی خواه با تلاش و مبارزه مشترک می توانند، سرکشترین رژیم ها را وادار به پذیرش مطالبات و حق و حقوق شان کنند، با آن ها را از اریکه قدرت به زیر بکشانند و نمایندگان واقعی مردم را بر جای آنها بنشانند. راه دیگری برای رهایی از این وضعیت فاجعه بار و خلاصی از دست

درآمدهای کشور آزاد خواهند شد و هم راه توسعه اقتصادی - اجتماعی و مقابله با فقر و بی عدالتی هموار خواهد گردید. طرح شعار های مانند، "یک اختلاس کم بشه، مشکل ما حل می شه" در تظاهرات کارگری و شعارهای مانند، "سوریه را رها کن، فکری به حال ما کن، آخوند خدایی می کند، ملت گدایی می کند..." در خیزش دی ماه، حاکی از خواست و اراده مردم برای تغییر این رویکردهاست. با این اوصاف برقراری عدالت مادامی که رویکردهای موجود باقی هستند بر خلاف وعده خامنه ای ناممکن است. نه عذر خواهی و نه وعده جبران بی عدالتی خامنه ای را کسی جدی نمی گیرد!

حکومتی که هیچ حق و حقوقی برای زحمتکشان و توده مردم قائل نیست و می کوشد زحمت کشان را برده سرمایه داران ستم گر حاکم نماید، وجود ندارد. در ایران برخلاف آنچه تبلیغ می شود درآمد و امکان مالی کافی برای رفع فقر و بی عدالتی وجود دارد و آنچه موجب بی عدالتی و فقر گردیده، توزیع ناعادلانه درآمد، فساد و ناکارآمدی مقامات دولتی، هزینه سنگین دستگاه سرکوب و نظامی و دخالت های حکومت در جنگ های منطقه ای و در مناقشات داخلی کشورهای دیگر است. با تغییر این رویکردها هم بخش بزرگی از

در اهواز کارگرانی را که به خاطر نگرفتن ۴ ماه حقوق به امام جمعه متوسل شدند، از محل نماز جمعه بیرون راندند و به آن ها گفتند: مسجد جای طرح همه چیز هست، الا دادخواهی کارگر!

چارچوب قانونی برای "اتحادیه های صنفی اتیوپی" در یک دیدگاه تاریخی بخش اول

مهاری ریدای

ترجمه گودرز

مجله حقوق، عدالت اجتماعی و توسعه جهانی LGD ژوئیه ۲۰۱۳

دیباچه

غالباً تأکید می شود که انسان حیوانی اجتماعی است و قابل تصور نیست که فرد انسانی را خارج از محیط اجتماعی زندگی تعریف نماییم. در واقع جوامع سنتی بر اساس کنش جمعی و بود اجتماعی شان توانسته اند در طی قرون بر دشواری های طبیعی و خطرات محیطی غالب آیند. بنابراین حرکت و کنش جمعی یک مشخصه ذاتی خانواده بشری بوده و انکار آن غیر طبیعی است. در جهان مدرن نیز تجمع و حرکت اشتراکی مایه و منبع قدرت و بنوعی وسیله ابراز صدای متحد در راه منافع مشترک شناخته می شود.

از دیدگاه روابط صنعتی، سازمان جهانی کار ILO از زمان تاسیس خود بر این باور بوده است که حق آزادی اجتماع و سازماندهی جمعی از اهمیت خاص برخوردار بوده و شالوده و بنیان عدالت اجتماعی و صلح پایدار در جهان را می سازد. در واقع وجود سازمان جهانی کار متکی بر مفروضاتی بوده است که نتیجه توافق و مشارکت سه جانبه دولت،

۱۷ سپتامبر ۱۹۷۴، آدیس آبابا: تظاهرات دانشجویان علیه کمیته نظامی که چند روز پیشتر از آن قدرت را به دست گرفته بود.

کارفرمایان و کارگران در گفتمان فعال اجتماعی است. در اتیوپی قوانین ناظر بر حضور اتحادیه ها و فعالیت آنها به سال ۱۹۶۳ برمی گردد. از آن زمان، سه حکومت بر سر کار بوده اند که هر یک با نیروی نظامی جانشین دیگری شده اند. سلطنت پس از ۴۴ سال، در سال ۱۹۷۴، با کودتای نظامی سرنگون شد و آن هم پس از هفده سال با نیروی ارتش جایگزین شد که این آخری بیست سال است که در قدرت است. هر یک از این دولتها قانون کار ویژه خود را داشتند که منعکس کننده ساختار اقتصادی-اجتماعی و سیاسی هر یک بوده است. این تحقیق بر این دیدگاه است که گرچه اتیوپی از سال ۱۹۲۳ عضو ILO بوده و از سال ۱۹۶۳ نیز جزو امضاکنندگان کنوانسیون های ۸۷ و ۹۸ بوده است، اما سطح مطابقت اتیوپی با این کنوانسیون ها و هماهنگی قوانین و مقررات داخلی با این معاهدات بین المللی هنوز در حد ایده آل نیست.

آزادی اجتماعات و سازماندهی جمعی: منابع بین المللی

پایه اصلی قانونی برای آزادی تجمع در انجمن ها در سطح بین المللی در حقوق جهانی بشر، در پوشش جهانی و منطقه ای آن تبیین شده است. در میان ابزار موجود می توان از بیانیه جهانی حقوق بشر مصوب ۱۹۴۸ (UDHR) و معاهده حقوق مدنی و سیاسی مصوب ۱۹۶۶ (ICCPR) و معاهده بین المللی حقوق اقتصادی، فرهنگی-اجتماعی

مصوب ۱۹۶۶ (ICESCR) نام برد. از نظر محتوایی ماده ۲۰-۱ بیانیه جهانی حقوق بشر تأکید دارد که "همه افراد از آزادی حق تجمع صلح آمیز و تشکیل انجمن برخوردارند." ماده ۲۲ معاهده بین المللی حقوق مدنی و سیاسی، در این رابطه می گوید که "هرکس حق دارد آزادانه با دیگران انجمن داشته باشد، از جمله حق تشکیل یا عضویت در اتحادیه صنفی برای حفاظت از منافع خود." معاهده بین المللی حقوق اقتصادی، فرهنگی-اجتماعی نیز موادی دارد که بر "حق هرکس برای تشکیل و عضو شدن در اتحادیه و یونیون مورد انتخاب خود" تأکید می نماید.

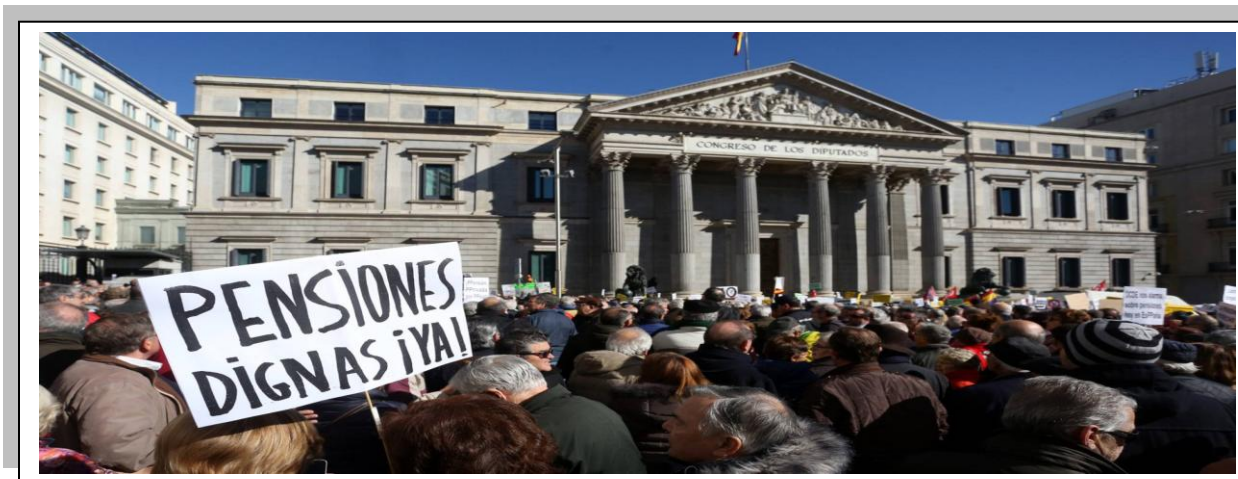
ابزار مشابهی هم در سطح منطقه ای وجود دارد که در آن حق آزادی تشکیل انجمن و تجمع تبیین شده است، از آن جمله اند: معاهده تروپایی حقوق بشر مصوب ۱۹۵۰، معاهده حقوق بشر آمریکا مصوب ۱۹۶۹، و منشور حقوق بشر و مردم آفریقا مصوب ۱۹۸۰. تصمیم [مقامات اتیوپی] هم براین شده بوده است که به این سه معاهده بپیوندند.

آن گونه که معاهدات حقوق بشری در جهان نگاشته شده اند، این معاهدات چارچوب گسترده ای را فراهم می آورند که در هر کجا حق تشکل و تشکیل انجمن مورد پذیرش قرار گیرد. آنها تمام ترکیبات متنوع اجتماعی، سیاسی و اقتصادی را در زندگی اجتماعی افراد پوشش می دهند. حق تشکل ممکن است از تشکیل احزاب سیاسی تا مؤسسات حمایت از مصرف کنندگان یا باشگاه های تفریحات ویژه را شامل گردد. در ارتباط با روابط استخدامی، این حق هم برای کارکنان و هم برای کارفرمایان قابل استناد است. در حقیقت معاهده ۱۹۱۹ ورسای منبع و ماخذ ILO، که بر "حق تشکیل انجمن برای تمام مقاصد قانونی وسیله کارکنان و کارفرمایان" تأکید دارد، از مدارکی است که از اهمیت ویژه در شرایط اضطراری و خاص برخوردار است.

بیانیه فیلادلفیا در ۱۹۴۴ بر تعهد ILO بر چهار اصل مهم تأکید گذاشت که یکی از آنها آزادی تشکیل انجمن ها و تشکل جمعی بود. علاوه بر آن عضویت در سازمان جهانی کار ILO مشروط به پذیرش اساسنامه و از جمله بیانیه فیلادلفیا شد که در آن حق تشکل و آزادی پیوستن به اتحادیه تأکید شده بود. با وجود تمام اینها تنها پس از تصویب معاهده ۸۷ در سال ۱۹۴۸ بود که این حق به صورت اصلی قانونی و قابل اجرا و اعمال برای کارگران و کارفرمایان پذیرفته شود.

دیگر کشورها

تظاهرات بازنشستگان در بیش از ۴۰ شهر اسپانیا

شده بودند تا علیه عدم پاسخ گویی دولت به خواسته های بازنشستگان و دفاع از سیستم دولتی بازنشستگی و هم چنین اعتراض علیه میزان بسیار ناچیز اضافه حقوق بازنشستگان؛ برای سال جاری در همه شهرهای اسپانیا دست به تظاهرات بزنند. این دعوت از طرف بازنشستگان

روز ۲۲ ماه فوریه از طرف **سندیکاهای بزرگ کارگری اسپانیا، کمیسیون های کارگری و اتحادیه عمومی کارگران** از بازنشستگان سراسر اسپانیا دعوت

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

دوشنبه ۷ اسفند ۱۳۹۶ / ۲۶ فوریه ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۶

مملکت تمام زندگی خود را در کار روزانه شان خون عرق کرده اند. مطابق آمار رسمی وزارت دارایی ۴۰ درصد از بودجه دولت صرف پرداخت به حقوق بازنشستگان و آنبهائی می شود که در سن کهولت هیچ گونه درآمدی از جایی برای مواجهه با مخارج روزمره شان ندارند. مطابق این آمار تعداد کسانی که حقوق بازنشستگی دریافت می کنند در ماه فوریه که این گزارش نوشته می شود؛ معادل ۸ میلیون و ۶۰۲ هزار و ۶۰۱ نفر است. پیش بینی می شود در سال ۲۰۲۷ تعداد کسانی که حقوق بازنشستگی دریافت خواهند کرد، به رقمی معادل ۹ میلیون و ۵۰۰ هزار نفر خواهد رسید. ولی موضوع پیچیده تر خواهد شد اگر بدانیم که این مبلغ را کسانی پرداخت می کنند که شاغل هستند. در شرایط فعلی تعداد شاغلان در اسپانیا مطابق آمار رسمی وزارت کار و امور اجتماعی معادل ۱۷ میلیون و ۹۱۰ هزار و هفت نفر است. یعنی ۸/۲ دهم درصد شاغل؛ به ازای هر بازنشسته ای که اکنون حقوق بازنشستگی می گیرد. کارشناسان اقتصادی این رقم را برای اطمینان داشتن از این که در سال های آینده هم چنان بازنشستگان بتوانند حقوق هایشان را دریافت کنند؛ بسیار نازل می دانند. دولت دست راستی اسپانیا سال هاست که سیاست هول دادن مردم به طرف قرارداد بستن با شرکت های خصوصی بیمه را برای حقوق بازنشستگی شان دنبال می کند. لازم به یادآوری است که در سال های اخیر به علت ازدیاد بیکاری و نبود هیچ گونه درآمدی خاصه برای جوانان بدون شغل میلیون ها جوان بیکار که قبل از بیکار شدنشان زندگانی مستقلى را شروع کرده بودند؛ مجبور شده اند به خانواده پدری همراه با عیال و فرزند خویش باز گردند و همه زیر یک سقف با حقوق بازنشستگی پدر امرار معاش کنند. آمار بیکاری هم اکنون در اسپانیا نزدیک ۲۱ درصد است و این رقم در استان های نظیر آندالوسیا و اکسترا مادورا به ۵۰ درصد در میان جوانان می رسد.

سراسر کشور که بیش از هشت میلیون نفر هستند، پذیرفته شد و در بیش از ۷۰ شهر بازنشستگان به خیابان ها آمدند و خواستار رسیدگی به مطالباتشان شدند. در مادرید تظاهرکنندگان به مقابل مجلس رسیدند و کمر بند حفاظتی پلیس اطراف مجلس را بهم ریخته و در مقابل در ورودی مجلس با فریاد شعارهایی نظیر "دزدها، دزدها" علیه سیاست های دولت، جهت خصوصی سازی سیستم بازنشستگی و افزایش بسیار نازل حقوق بازنشستگان که برای میلیونها نفر فقط رقمی نزدیک به ۳ یورو در ماه است، اعتراض کردند. سندیکاهایی که تظاهرات را سازماندهی کرده بودند، خواستار آن هستند که حداقل افزایش حقوق بازنشستگان باید معادل افزایش رقم تورم سالانه محاسبه شود که رقمی نزدیک ۳ درصد است، در حالی که ازدیاد حقوق بازنشستگان فقط ۲۵ دهم درصد است.

هم چنین سندیکاها خواستار آن هستند که در بودجه سالانه دولت بودجه ای برای تامین مالی صندوق بازنشستگی در نظر گرفته شود که پرداخت به بازنشستگان دچار هیچ گونه وقفه ای نشود.

در دیگر شهرهای بزرگ اسپانیا نظیر بلبائو، والنسیا، بارسلنا، جیرونا، جیدا، سویا، گرانادا، تظاهرات مشابه و با همان خواست ها با حضور انبوه بازنشستگان برگزار شد. یکی از تظاهر کنندگان در مادرید که از راه دوری برای شرکت در این اعتراض ها آمده بود؛ می گفت: آمده ام در اینجا برای آنکه فریاد کنم که رفتار دولت با ما عادلانه نیست، هر روز فقیر و فقیر تر می شویم، افزایش حقوق بازنشستگان با رقمی معادل ۲۵ دهم درصد است، خندیدن به آن هائی است که برای پیشرفت این

آیا باید از آینده کار هراسان باشیم؟

بخش هشتم

نوشته ورنر آبشهورست
انستیتوی مطالعات کار

۳. کار باید هم مولد و هم جذاب باشد

ترمیم مناسبات کارفرما و آحاد کارگران احتمالاً یکی از موضوعات مرکزی ناظر بر آینده کار باشد، زیرا برخورداری از کارگران ماهر، با قابلیت و آمادگی برای انجام کار مولد، خلاق و مسئول، مشخصه کلیدی در فعالیتهای اقتصادی آینده است، و جهتگیری حاضر در اروپا حاکی از کاهش دم افزون این گروه از کارگران است. در واقع آینده کار اساساً بر پایه فعالیتهایی شکل خواهد گرفت که متوجه کار مولد، خلاقانه، در عین سرعت عمل ناشی از رقابت باشند. اما در عین حال مطالبات سنگین از کارگر نمی توانند بی حدومرز فزونی گیرند، بی آن که فشار و تهدید جدی ای برای سلامت او بر او در بلندمدت وارد کنند. موضوع سلامت جسمی و روانی همچون جستجو برای یافتن تعادلی مطلوب بین کار و زندگی در شرایط جدید اقتصادی اهمیت بسیاری یافته است. تحقیقات نشان می دهند که فشار کار ناشی از مطالبات فزاینده و کنترل محدود سرانجام به مسائل حاد مربوط به سلامت و سعادت کارگران و انگیزه کار در آنان منجر می گردد.

بنابراین سیاستهای ناظر بر منابع انسانی و نوآوریهای سازمانی که به تطبیق کارائی و جذابیت کار کمک کنند، سهمی اساسی در موفقیت شرکتها در کار رقابت در بازار - به شمول بازار استعداد - خواهند داشت. برای جلب کارگران باکیفیت فعالیت کاری باید به تناسب دستمزد و کوشش لازم برای انجام آن جذاب باشد، مستلزم آمادگی کارفرمایان برای مذاکره منعطف با کارگران توانمند و خلاق حول شرایط کار آنان است. این انعطاف قالب زمانی برای کار، کار منعطف دور از محل کار، مجاری فردی برای ارتقاء شغلی، اهداف مود نظر کارگر، بسط تجارب او بر پایه تجارب کنونی و جهتگیریهای عمومی کارگر را نیز شامل می شود. این رویکرد دامنه وسیعی از راه حلها منعطف و مورد توافق را در سطح شرکتی، بخش یا فردی میسر می سازد. با این حال، همچون

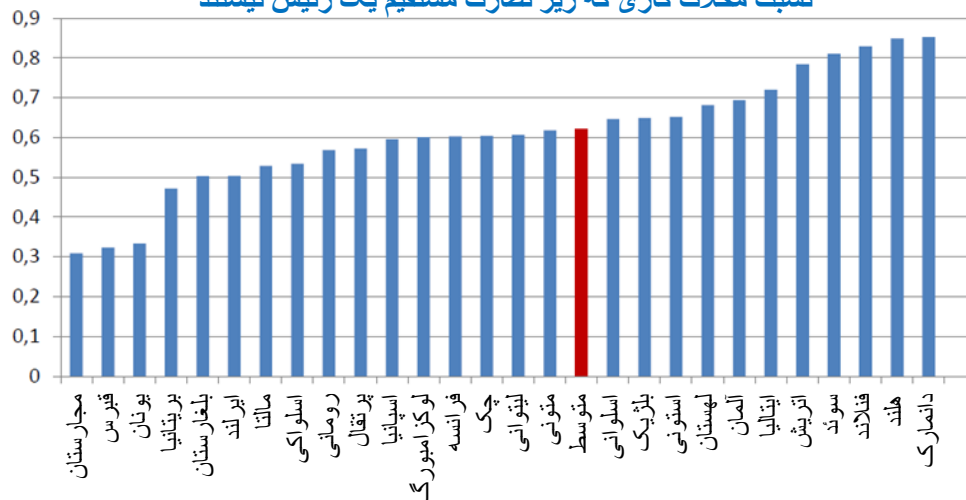
حال حاضر، چنین رویکردی موجب موقعیتهای ممتاز برای کارگران به مهارتهای کمیاب خواهد شد. سرانجام این که، شرکتها در عین حال که باید امکان تمایزات و تنوعات را فراهم آورند، باید مواظب انصاف بی تبعیضی در رفتار با تمام کارگران باشند. احتمالاً بیمعنا نخواهد بود اگر،

جدا از قوانین و مقررات عمومی در باره شرایط استخدام، پاداشهایی برای درونی کردن آثار بیرونی سیاستهای ناظر بر نیروهای ناپایدار انسانی منظور شوند؛ مثلاً از طریق وضع سیستم بِن در مورد بیمه بیماری و از کارافتادگی، که رفتار مسئولانه شرکتها را با کاهش سهم بیمه آنان در صورت بیماری و ازکارافتادگی کمتر کارگران شان تشویق می کند.

۴. مدیریت، سلسله مراتب و حاکمیت

خلاقیت و همکاری در بسیاری از مشاغل دارای اهمیت حیاتی اند. در محیطی که به سرعت تغییر می کند، غالباً پاداش خوبی به کار سریع و مؤثر تعلق می گیرد. نظارت و کنترل اکید، که معمولاً با جمع آوری مداوم داده و تحلیل آن انجام می شود، ممکن است بتواند در کوتاه مدت به افزایش بارآوری، به معنای نیل به هدفهای معین، بیانجامد اما به احتمال قوی در بلند مدت، که پای انگیزه بخشی و حمایت از نوآوری در میان است و کوششها بیشتر متوجه تحقق ایده های خلاقانه خواهد بود، به کار نخواهد آمد. این یک تحول کاملاً منطقی در اقتصادهای بازار-بنیاد است، اما بالقوه به نحو نیرومندتری

نسبت محلات کاری که زیر نظارت مستقیم یک رئیس نیستند

همچنین به دلیل ضعف‌هاشان مورد توجه قرار گیرند. بنابراین داشتن اختیار، برخورداری از اعتماد و حرفه ای گزائی مبتنی بر مهارتها و تجربه، به مراتب از کنترل سخت سلسله مراتبی و نظارت دائمی مهمتر و کارآتر است. در ارتباط با اهمیت محیط کار دارای اختیار از سوئی و از سوی دیگر سلامت کارگران یا پرهیز از استرس کاری، می توان و کافی است به مشاغل و بخشهای اقتصادی مختلف نگاهی انداخت، اما شاید و جالب این است که نگاهی به کشورهای مختلف اتحادیه اروپا نیز به این منظور کافی است.

بر کار هر انسان منفرد نیز عمل می کند. با این حال تحقیقات همواره نشان داده اند که داشتن اختیار و محرک درونی در چارچوب وظایف کار هسته مرکزی رضایت از کار، خاصه در مشاغل غیرتکراری و مستلزم مهارت است. کارگران باید کنترل مناسبی بر روند کار و منابع داشته باشند تا بتوانند از عهده الزامات شغل شان برآیند، با کار سنگین، فشارهای کاری و مشکلات احتمالی سلامتی، که ممکن است به بیماری، مرخصی استعلاجی و ازکارافتادگی بیانجامد، مواجه شوند. تحقیقات نشان می دهند که شدت کار و بارآوری کاملاً با میزان اختیار کارگران برای آین که در صورت استرس از کار دست بکشند، مرتبط اند. در یک چارچوب کلی، مشاغل غنی تر، یعنی مشاغل دارای اختصاصات بیشتر، به عنوان مشاغلی که مستحق درآمد و پاداش بیشتری نسبت به مشاغل سلسله مراتبی کلاسیک اند، تلقی می شوند. اگر مهارتها، انگیزه و تجربه در سطح فردی از بیشترین اهمیت برخوردار باشند، در این صورت افراد باید به دلیل فردیت، توانائیهای شخصی و اما

اطلاعه

صنعت فولاد و ایجاد اتحادیه کارگران

همین سرنوشت مبتلا هستند و سال هاست که به خصوصی سازی و به تعویق افتادن حقوقشان معترض اند و علیرغم تهدیدهای کارفرما و فشارهای نیروی انتظامی، امنیتی و قضایی از مبارزه خود عقب ننشسته اند. این سرنوشت مشترک کارگران هپکو، آذرب، کمباین سازی، ماشین سازی و پتروشیمی ها و خلاصه همه کارگران ایران است. مناسبات سیاسی و اقتصادی حاکم همه کارگران را به یک سرنوشت مشترک رسانده است . باید به این مناسبات معترض شویم و راه حل شایسته ای را پیش روی طبقه کارگر قرار دهیم. اعتراض طبقه کارگر به عقب انداختن مزد کارگران، یک جنبش گسترده مطالباتی برای مجبور کردن سرمایه داران به پرداخت مزدهای معوقه و همچنین پرداخت به موقع آن را در دستور مبارزه قرار داده است. برای پرتوان کردن و کارآتر ساختن این اعتراضات باید مبارزه با کارفرمایان با مبارزه با دولت، که نماینده سرمایه داران و مسئول وضع نابسامان کارگران و کل جامعه است، ترکیب شود. باید مبارزه اقتصادی به یک مبارزه سیاسی نیز گسترش یابد.

روز ۶ اسفند خیابان های اهواز زیر گام های پر صلابت بیش از ۴هزار کارگر رزمنده گروه ملی صنایع فولاد به لرزه در آمدند. در این روز فریادهای حق طلبانه فولادگران در فضای شهر اهواز طنین افکن شد و همه کارگران یک صدا فریاد می زدند: «حساب ما پر نشه، اهواز قیامت می شه». خشم کارگران به کندن ریشه ظلمی نشانه رفته بود که گستاخانه از پرداخت حق زحمت شان سرباز می زند و مزد شان را چپاول می کند. اونیفرم پوشان ارتش کار در حالی هیبت خود را در خیابان به نمایش گذاشتند که پیش از این با اعتصاب خود شش روز بود که چرخ تولید را متوقف کرده بودند. کارگران معترض، اعتصاب، توقف تولید و تظاهرات خیابانی را در مبارزه خود آموزش دیده اند و می روند که در این روند به فولادی آب دیده تبدیل شوند. این رژه خیابانی در ادامه اعتراضات چند هفته ای است که کارگران گروه ملی فولاد در تابستان سال جاری از سر گذرانده بودند . تجربه مبارزه به آنان آموخته است که چرا کارفرما نمی خواهد دستمزد های عقب افتاده اشان را پرداخت کند. همچنان که کارگران کشت و صنعت نیشکر هفت تپه به

دولت اجازه نخواهد داد که کارخانه های صنعتی سود ده را به سرمایه داران و عوامل حکومتی واگذار نمایند. چنین اتحادیه ای می تواند در همکاری و وحدت یا اتحادیه های این صنعت در شهرها و مراکز دیگر به اتحادیه سراسری کارگران صنعت فولاد کشور مبدل گردد. تجربه نشان داده است که واگذار کردن کارخانه به بخش خصوصی منجر به ورشکستگی و تعطیلی این واحد ها گشته است. اتحادیه مستقل صنعت فولاد وظیفه دارد از کارگران در مقابل خودسری و اعمال تبعیض و ستم طبقاتی کارفرما و وزارت خانه و سازمان های به اصطلاح متولی امور کارگران حمایت کند و ضمن ایجاد همبستگی و تشویق کارگران به مشارکت در سرنوشت خود به آموزش کارگران برای اهداف برشمرده شده نیز کمک کند. طبقه کارگر برای بهبود زندگی، پیشرفت اجتماعی و رفع استثمار باید تشکل های مستقل طبقاتی خود را به وجود آورد. یکی از این تشکل ها اتحادیه یا سندیکای صنعتی در رشته ها و صنایع مختلف و اتحاد این تشکل ها در اتحادیه های سراسری و کنفدراسیون هاست که باید مستقل از دولت، کارفرما، احزاب سیاسی و نهادهای مذهبی سازمان یابند و عمل کنند. تشکل مستقل دیگر طبقه کارگر حزب سیاسی مستقل این طبقه است. زیرا طبقه کارگر نمی تواند بدون تغییر بنیادی سیاست حاکم بر جامعه، به اهداف خود دست پیدا کند.

عمل طبقه کارگر برای تغییر بنیادی وضعیت خود، همان مبارزه طبقاتی این طبقه به ضد سرمایه داران و دولت آنها و دیگر نهادهای سیاسی، حقوقی و ایدئولوژیک طبقات استثمارگر است. این مبارزه در سه عرصه اقتصادی - اجتماعی، سیاسی و نظری - فرهنگی صورت می گیرد و تنها در صورتی که این سه مبارزه با هدف واحد یعنی برانداختن نظام سرمایه داری و کارمزدی، محو استثمار و طبقات به طور کلی، انجام شود می تواند به نتیجه برسد. مبارزه طبقه کارگر ایران از این قانون کلی مبارزات طبقاتی پرولتاریای جهانی مستثنی نیست. مبارزه طبقاتی کارگران ایران هم لازم است در همین سه عرصه صورت گیرد و به پیش برده شود.

فعالان کارگری جنوب

فعالان کارگری شوش و اندیمشک

جمعی از کارگران پتروشیمی های منطقه ماهشهر و بندرامام

بندرامام

کارگران پروژه های پارس جنوبی

جمعی از کارگران محور تهران - کرج

به طور مشخص طبقه کارگر باید نه تنها سرمایه داران بلکه دولت را نیز مسئول تسویه حساب مطالبات عقب افتاده خود بداند و سمت مبارزه باید به سوی نماینده سیاسی طبقه سرمایه دار یعنی دولت هدایت شود. در همین راستا، کارگران آگاه و پیشرو به طبقه کارگر راه حلی برای پیشبرد این مبارزه ارائه می دهند. آنان می گویند طبقه کارگر در مبارزه خود باید دولت را موظف سازد با تقبل بدهی سرمایه داران، مزدهای معوق کارگران را بپردازد. این راه حل چنین است: باید یک صندوق دولتی تأسیس شود که دولت موظف به پرداخت فوری مزدهای عقب افتاده کارگران از محل این صندوق باشد و سرمایه داران بدهی های خود را از بابت این مزدهای به تعویق افتاده به این صندوق بپردازند. یعنی دولت باید موظف شود مزد کارگران را، در صورتی که هر کارفرمایی از پرداخت مزد کارگران خودداری کند یا به دلایل مالی قادر به پرداخت مزدها نباشد، به طور کامل به کارگران بپردازد و آن مقدار از مزد پرداخت نشده از سوی کارفرما بدهی او به دولت باشد. زیرا دولت که نماینده سیاسی طبقه سرمایه دار است نباید از تعهد پرداخت کار انجام شده کارگران شانه خالی کند.

بحران ها و نقصان های اقتصادی نظام سرمایه داری از مؤلفه ها و معضلات خود نظام سرمایه داری است. طبقه کارگر نباید تاوان حرص و آز سرمایه داران را بپردازد. کارفرمایان صدها برابر بیش از بدهی مزدهای معوقه از سوی دولت وام های کلان دریافت می کنند، یا با اخذ رانت های سرسام آور هزینه های خود را جبران می کنند. مهم تر از آن سرمایه داران به طور متوسط با استثمار معادل ۴۲۰ درصد در حال بهره کشی از نیروی کار کارگران ایران هستند (البته این رقم مربوط به چند سال پیش است و اکنون قطعاً بیشتر است). تأمین و پرداخت مزدهای عقب افتاده، مسئولیتی است که باید کل طبقه سرمایه دار و دستگاه سیاسی حاکم برعهده گیرد.

اما راه حل دیگری که بیش از هرچیز کارگران باید به آن دست یابند ایجاد تشکل های طبقاتی خود در هر واحد صنعتی است. کارگران صنعت فولاد ایران باید به اتحاد طبقاتی و تبدیل گشتن به یک قطب قدرتمند در مبارزه طبقاتی بیاندیشند. باید خود را در یک اتحادیه مستقل متشکل سازند. آنان تنها از این طریق می توانند بر سرنوشت آینده خود تأثیر بگذارند. اگر همه کارگران صنعت فولاد متشکل از مجتمع فولاد خوزستان و گروه ملی فولاد اهواز از «اتحادیه مستقل صنعت فولاد» برخوردار باشند و این اتحادیه در سرنوشت کارگران و حفظ منافع طبقاتی آنها مداخله داشته باشد، هرگز به

"سندیکای شرکت واحد" اعتراض به عدم پرداخت مطالبات معوقه کارگران

رانندگان شرکت واحد اتوبوسرانی تهران یکشنبه ششم اسفند با فراخوان سندیکا در اعتراض به مطالبات معوق خود چراغ اتوبوس هایشان را روشن کردند.

طی سال جاری، مدیریت شرکت واحد تهاجم وسیعی نسبت به دریافتی های مستمر کارگران کرده است. شارژ کارت اعتباری (خرید) کارگران در چندین مناسبت شارژ نشده است، لباس کار رانندگان و کارگران توقفگاه و تعمیرگاه برای نیمه دوم سال داده نشده است، ارتقاء گروه استحقاقی رانندگان به موقع انجام نمی شود، تسهیلات مسکن حدود ۶۰۰۰ تن از رانندگان و کارگران علی رغم مصوبه ستاد ساماندهی مسکن که بیش از یک سال و نیم پیش مصوب شد هنوز پرداخت نشده همچنین به کارگرانیکه تسهیلات مسکن پرداخت شده اجحاف زیادی صورت گرفته و ساخت پروژه مسکن ۲۷۰ تن از کارگران نیمه کاره رها شده است و هیچ توجهی به نیازهای رفاهی شغلی کارگران نمی شود.

علی رغم اینکه مدیریت های شرکت واحد با ماشین های گشت برای ممانعت رانندگان از روشن کردن چراغ اتوبوس هایشان مستقر شده بودند؛ تعداد زیاد و قابل توجهی چراغ اتوبوس هایشان رو روشن کردند و نسبت به حضور مدیریت در خطوط بز اعتناء بودند. امروز تعدادی از ون های سامانه جانبازان نیز چراغ روشن کار می کردند. رانندگان امروز اتحاد خود را در دفاع از منافع شان به رخ مدیریت کشیدند و زنگ خطری شد برای مدیریت که چنانچه مطالبات معوق کارگران را پرداخت نکند اعتراضات وارد فاز جدیدی شود.

یادآور می شود؛ در اسفند ماه سال ۸۳ به دلیل معوق شدن چند روزه عیدی همچنین به دلیل اینکه مزایایی که به کارگران شهرداری داده می شد؛ به کارگران شرکت واحد پرداخت نمی شد. و مدیرعامل وقت نیز پاسخگوی کارگران نبود. رانندگان در پایانه کاوه (میدان انقلاب) اتوبوس ها را برای ساعاتی خاموش و کار نکردند. و در نوبت بعدی رانندگان در پایانه آزادی برای ساعاتی اتوبوس ها را خاموش کرده و پایانه آزادی را مسدود کردند. که هر بار ترافیک در غرب تهران بسیار شدید و عبور و مرور به کلی مختل شد.

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

لقمه چرب کار «کودکان کار» چرا نصیب شهرداری ها نشود؟

جوانمیر مرادی

به نقل از اتحادیه آزاد کارگران ایران

با گسترش روز افزون بیکاری که آمار اعلام شده آن توسط مراکز و مؤسسات مرتبط دولتی بین ۴ تا ۹ میلیون نفر است، فقر و نداری، بی تأمین و گرسنگی زندگی و امنیت ده ها میلیون انسان را به مخاطره جدی انداخته است. هر یک از این دهها میلیون انسان به قهر دره فقر و تباهی پرت شده که از نظر سنی و داشتن توان تحرک دارای وضعیت بهتری هستند، هر روزه برای به چنگ آوردن پاره نانی که بتوانند شکم خود و دیگر اعضا ناتوان خانواده را سیر کنند، به هر جا و هر مکانی که امکان به کار گرفتنشان با کمترین مزد باشد و به هر خرابه و درهر سطل زباله ای برای یافتن مواد قابل بازیافت یا بازمانده نان و غذاهای فاسد شده سر می کشند.

بزرگسالان که از توان جسمی بیشتری برخوردار هستند معمولاً در پاتوق های کارگران روزمزد (میدان های کار) از اول صبح حاضر می شوند و گاه تا آخر وقت روز به امید اینکه توسط صاحب ملک های در حال تخریب یا در حال ساخت و تعمیر برای ساعاتی به کار گرفته شوند، به نظاره می نشینند. اما تنها امید زنان، کودکان و مردان کم توان برای سیر کردن شکمشان، به سطل های زباله گره خورده است.

کودکان کار که به خاطر کم سنی و ضعیف بودن در برابر تهدیدات باندهای مافیائی و تبهکار بدون

مقاومت تسلیم می گردند و مورد سؤاستفاده های گوناگون قرار می گیرند، حالا شهرداری ها در صدد هستند به جای باندهای سؤ استفاده گر، بهره گیری از کار بی نهایت ارزان کودکان کار را نصیب خود کرده و این لقمه چرب را در کام خود بگذارند. شهرداری ها که کارنامه اعمال ضد انسانی علیه کودکان کار و خیابان دارند و مانند مجرمان و جانیان آنها را مورد اذیت و آزار و تعقیب و بازداشت قرار داده و بی شرمانه به جرم آدامس فروشی، آبنبات فروشی، شیشه ماشین شوئی و غیره موی سرشان را تراشیده یا مانند جانیان خطرناک به دام فاتحان افتاده به صفشان می کنند و در حالی که به اجبار سر خود را پایین انداخته تا مأموران پیروز میدان جنگ با آبنبات فروشان عکس عبرت آموز برای دیگر کودکان گرسنه بگیرند، حالا به صرافت بهره گیری از نیروی کار فوق العاده ارزان آنان افتاده اند که سود آن نسبت به پول بسیار ناچیزی که در ازایش به کودکان فقر زده می پردازند، برایشان حکم یک درآمد باد آورده را دارد.

مدتی است که شهرداری ها و پیمانکارانشان کودکان کار و خیابان که برای سیر کردن شکم خود و یاری رساندن به دیگر اعضا خانواده هایشان زباله گردی می کنند را به شیوه رسمی و قانونی با صدور کارت مجاز به زباله گردی برای شهرداری، به انقیاد خود در آورده و با بکارگیریشان به صورت نامحدود و شبانه روزی در جمع آوری و تفکیک زباله ها در ازای اندک مبلغی، برای خود سود اندوزی می کنند.

دولت که به عنوان در اختیار دارنده ثروت و امکانات عمومی وظیفه تأمین مسکن، معاش و کلیه ملزومات زندگی برای تمام افراد جامعه است و بویژه مسؤل بی چون و چرای تأمین نیازمندیهای مادی و معنوی کودکان، امکان تحصیل، فضای شادی و تفریح برای همه کودکان فارغ از جنسیت، رنگ پوست، مذهب و وضعیت مالی والدین است، نه تنها از انجام این وظایف نسبت به اکثریت مردم که کارگر، معلم، مزدبگیر کم درآمد و بیکار و فرزندان آنها هستند، شانه خالی کرده است، شهرداری و پیمانکارانشان هر بهانه ای وارد دنیای فقر تحمیل کرده بر اکثریت مردم شده و برای سود اندوزی به جان کودکان خانواده های فقر زده افتاده اند.

جوانمیر مرادی ۱۳۹۶/۱۲/۷

صدای کولبر

چرا نان مردم را می دزدید؟

سلام

من یک کولبرنوجوان هستم که به دلیل بیکاری و نداشتن پول مجبور شده‌ام درس را کنار بگذارم و به #کولبری رویی آورم. ولی باکمال تاسف امروز ۱۸مین روز است که مسئولین تمامی مرز هارا بسته اند. من دوباره "بیکار" گشته‌ام. البته من تنها نیستم بلکه نزدیک به ۹۰۰۰ نفر یا شاید هم

بیشتر هستیم، ۱۸ روز است بازارچه‌ها و معابر کاسبی ما را در منطقه مریوان، سروآباد و اورامانات مسدود کرده‌اند و ما را بدون هر گونه درآمدی رها کرده‌اند. تنهاکاری که برایمان مانده است یا باید خودکشی کنیم یا باید دیگر به سراغ دزدی و کارهای خلاف میل خودمان برویم. شاید این حرف من برایتان تعجب آور باشد ولی به خدا چاره‌ای برایمان نگذاشته‌اند. چون واقعا همه‌ی ما به شدت زیر فشاریم. یکی بچه‌اش مریضه، یکی همسرش در بستر بیماری قرار دارد، یکی بدهکاره، یکی پول مدرسه و کتوب درسی ندارد، دیگری شهریه و هزینه دانشگاهش را اگر پرداخت نکند زحمت یک سالش به باد می رود و یکی...

سوال ما از جمهوری اسلامی این است: به این فکر کرده‌اید که اگر به مسدود کردن این مرزها هم چنان ادامه بدهید و به زودی بازگشایی نشوند چه اتفاقات می افتد؟ واقعا اگر هدفتان ایجاد هرج و مرج و روی آوری محتاجان به دزدی و کشت و کشتار یکدیگر نیست چرا نان مردم را می دزدید؟ کسی که پول تأمین غذا، دارو و لباس بچه‌هایش را نداشته باشد، چه راه دیگری برایش باز گذاشته‌اید؟

از تمامی کسانی این متن را می خوانید خواهشمندم که دوستان و نزدیکانتان از وضعیت بغرنج ما مطلع کنید و حمایتان کنید. من می دانم مسئولان به خوبی شرایط بد زندگی ما را دیده و می دانند، انتظار داریم به وظیفه خود عمل کنند تا روزی که شغل انسانی و امنی را برایمان تأمین می کنند به همه‌ی بیکاران بیمه بیکاری بدهند و بازارچه‌ها و مرزها که محل کاسبی و امرار معاش صدها هزار جوان کردستان و ایران هستند را بازگشایی کنند .

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۷ اسفند ۱۳۹۶ / ۲۶ فوریه ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۶

تتراخبار

نگاهی به برخی از تترهای اخبار کارگری، در هفته ای که گذشت:

- تجمع اعتراضی کارگران کارخانه صنایع شیر تهران شهداد(وارنا) ورامین نسبت به عدم پرداخت حقوق
- تجمع اعتراضی کارکنان تعاونی‌های سهام عدالت نسبت به بلا تکلیفی شغلی و معیشتی مقابل وزارت اقتصاد برای چندمین بار
- اخراج ۶ کارگر شهرداری آزادشهر در آستانه سال نو
- عدم پرداخت ۴ ماه حقوق کارگران شهرداری میرجاوه
- تجمع کشاورزان ضیاء آبادی در اعتراض به پرداخت نشدن خسارت بیمه محصولات مقابل بانک کشاورزی
- بیش از ۴۰۰ نفر از کارگران منطقه ویژه اقتصادی سیرجان با تجمع در محوطه خیابان و درب جنوبی این کارخانه خواستار احقاق حقوق خود شدند.
- توافق نماینده های کارگران بازنشسته کیان تایر و مسئولین سازمان حمایت از صنایع برای پرداخت بخشی از سنوات
- رانندگان شرکت واحد اتوبوسرانی در اعتراض به مطالبات معوق (بن، لباس کار، تسهیلات مسکن و...) چراغ های اتوبوس را روشن کردند
- تجمع اعتراض آمیز کارکنان پالایشگاه گاز ایلام بخاطر تبعیض در حقوق و رفاهیات کارکنان این مجموعه و نیز عدم پرداخت حق سنوات چند ساله نیروهای ارکان ثالث
- حمایت کارگران خباز سنندج از کارگران معترض در سراسر ایران طی اطلاعیه ای
- ششمین روز اعتصاب متحدانه کارگران گروه ملی فولاد اهواز و سومین تجمع اعتراضی مقابل ساختمان استانداری خوزستان.
- تجمع کارگران شرکت فولاد قزوین و پارس آرمان شفق در مقابل فرمانداری تاکستان
- تجمع کارگران سد غلامان در خراسان شمالی
- سونامی بیکاری تحصیل کرده ها ۷۵ درصد بیکاران ، دانش آموخته دانشگاهی هستند
- کارگران شرکت بوت سرویس ایران درکیش در اعتراض به پرداخت نشدن ۵ ماه حقوق معوقه خود دست به تجمع زدند.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۷ اسفند ۱۳۹۶ / ۲۶ فوریه ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۶

جمعی از کارکنان فنی و برق رجا در نامه‌ای خطاب به مسئولان، ضمن بیان مطالبات خود، از اجرا نشدن قانون کار برای کارگران پیمانکاری انتقاد کردند.

□ کارگران سامان کاشی بروجرد، مقابل بیت امام جمعه بروجرد تجمع کرده به ماه‌ها بلاتکلیفی خود اعتراض کردند

□ مرگ و مصدومیت ۵ کارگر در سایه فقدان ایمنی محیط کار

□ ادامه تجمع اعتراضی کارگران گروه ملی فولاد اهواز در مقابل استانداری خوزستان و راهپیمایی آنان در خیابان امانیه - میدان فلسطین

□ گزارش مرکز آمار ایران حکایت از موج جدید بیکاری دارد/ ۱۱٫۹ درصد در پاییز ۹۶

□ شهرداری آبادان ۹ ماه است حقوق نداده!

□ اعتصاب_بانه ادامه دارد و پیرانشهر نیز در حمایت از بانه در اعتصاب است.

□ کارگران شرکت فرآورده های لبنی بینالود نیشابور اعتصاب کردند

□ تجمع دست‌فروشان امام زاده حسن در اعتراض به بیکاری با شعار «مرگ بر بساطی درود بر شهرداری»

□ ۶ روز مهلت کارکنان و کارگران شهرداری مهاباد به مقامات برای پرداختن حقوق معوقه شان حدود ۷۰۰ تن از کارکنان و کارگران شهرداری مهاباد، ۷ ماه است که حقوق خود را دریافت نکرده اند.

□ میانگین حقوق معوقه کارگران شهرداری های کشور ۲ماه است

□ تجمع اعتراضی جوانان و فارغ التحصیلان بیکار قصرقند نسبت به تبعیض در استخدام

□ اعتراض گسترده کارگران گروه ملی صنعتی فولاد اهواز در نماز جمعه امروز این شهر

□ پنجمین روز اعتصاب و تجمع همگانی پرسنل گروه ملی صنعتی فولاد اهوازمقابل ساختمان استانداری خوزستان

□ اعتصاب گسترده کارگران نیشکر هفت تپه در اعتراض به مطالبات انباشته شده

□ به رغم اینکه اعلام کرده بودند که مرز اقلیم کردستان روز دوشنبه باز خواهد شد مردم بانه از صبح امروز مغازه های خود را باز نکرده دست به اعتصاب زدند

□ ادامه اعتصاب کارگران بخشهای مختلف شرکت نیشکر هفت تپه

□ در پی بی توجهی مسئولان به اعتراضات کارگران گروه فولاد اهواز کارگران با فریادهای خروشان در خیابانهای اهواز راهپیمایی کردند

□ راهپیمایی متحدانه هزاران نفره کارگران گروه ملی صنعتی فولاد اهواز در خیابانهای این شهر با شعار حساب ما پرنشه اهواز قیامت میشه

□ دخل و خرج کارگران نانواپی با هم جور نیست /بهرمندی از مزایای بازنشستگی پیش از موعد حق خبازان است

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۱۷ اسفند ۱۳۹۶ / ۲۶ فوریه ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۶

سد سازی اتیو پی روی نیل ،کشاورزان مصری را نگران کرده است

تجمع و تحصن چهار روزه کارگران شرکت فریکوسیرجان درمقابل شرکت برای جلوگیری از خروج روغن از کارخانه چهارماه دستمزد معوقه دارند

هرخانواده کارگری در ۱۰ سال گذشته تنها حدود ۲۰ درصد هزینه های زندگی اش در آمد داشته است.

تجمع اعتراضی کارکنان ومهندسان شرکت اهاب (از پیمانکاران خط ۶مترو تهران) به دلیل پرداخت نشدن ۷ماه حقوق معوقه

شنبه ۵ اسفند ماه ۹۶ کارکنان تعاونی های سهام عدالت در اعتراض به پرداخت نشدن ۳۶ ماه مطالبات خود از سازمان خصوصی سازی برای چندمین بار مقابل وزارت اقتصاد ودارایی دست به تجمع زدند

شنبه ۵ اسفند ماه ۹۶ مردم پیرانشهر نیز مانند مردم بانه در یک همبستگی کامل دست به اعتصاب عمومی زده اند

بانک رفاه جوانان میاندوآب که مورد تایید بانک مرکزی بوده به مشکل نقدینگی برخورد ه .نه پول مردم را پس میدهد ونه به کسی جوابگو ست

کارگران گروه فولاد در اعتراض به یک سال حقوق معوقه ارومیه امروز صبح شنبه ۵ اسفند

تجمع پرسنل زحمت کش شرکت اهاب بدلیل چند ماه حقوق ۷ماه حقوق نگرفتند.امروز ۵ اسفند ماه

تجمع کارکنان و کارگران شرکت اهاب که هفت ماه است حقوق نگرفته اند

پسر وخواهر زاده نوبخت خریداران کارخانه سیمکو در رشت

شمار قربانیان غوطه شرقی از ۵۰۰ نفر گذشت

مصاحبه داود رضوی عضو هیأت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران با روزنامه آسمان آبی

رانندگان اعلام کردند وعده های پوچ مدیریت اثری ندارد و روز یکشنبه در اعتراض به مطالبات معوق خود چراغ اتوبوس های خطوط هم چننین ون های سامانه جانبازان را روشن میکنیم

بیانیه تشکلهای مستقل کارگری پیرامون تعیین حداقل مرد سال ۱۳۹۷

مسئولان به مشکل بی حقوقی کارگران خطوط وابنیه فنی توجه کنند

مریم شریعتمداری نام دختری است که شبهای گذشته در حالی که به طور مسالمت آمیز به حجاب اجباری اعتراض می کرد با خشونت به پایین پرت شد.

اعتراض کارگران رینگ سازی مشهد به تغییر رویکرد مدیریت

یکی دیگر از کارگران زحمتکش مریوان به اسم آقای مجد کریم مجدی اهل روستای (سووره تفی) که در اهواز دچار سوختگی شد امروز جمعه متاسفانه فوت شده اند.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۷ اسفند ۱۳۹۶ / ۲۶ فوریه ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۶

اتحادیه آزاد کارگران ایران : اعتراض گسترده کارگران گروه ملی صنعتی فولاد اهواز در نماز جمعه امروز این شهر

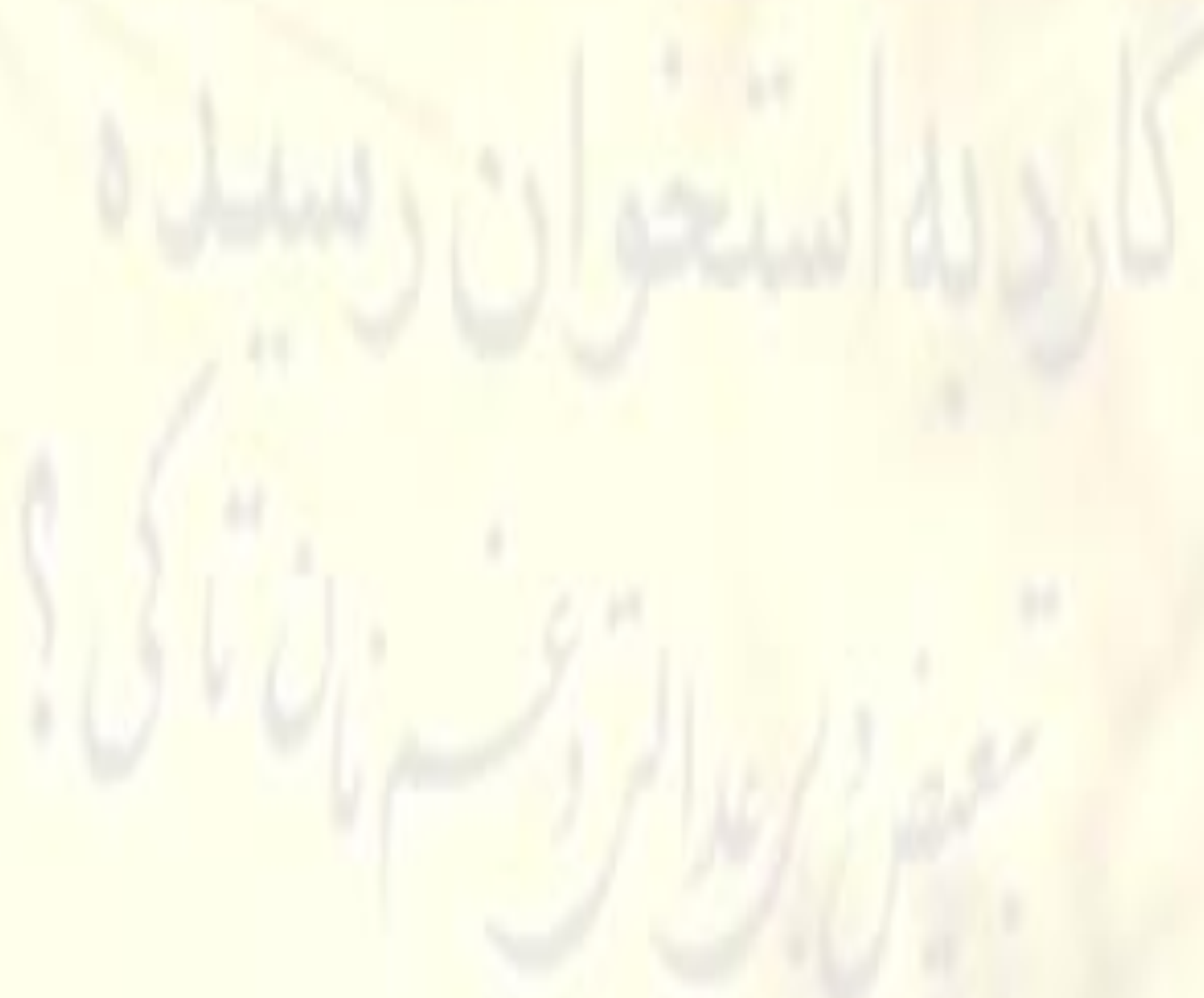
□ کاسبکاران و کولبران و اصناف بانه شنبه بازار شهر را تعطیل می کنند

□ اعتصاب و تجمع کارگران بخش تجهیزات نیشکر هفت تپه بدلیل برگشت مدیران برکنار شده ی قبلی

□ یک کارگر در فیروزکوه حین کار با دستگاه جان باخت

□ 10 ماه حقوق کارگران شهرداری الشترپرداخت نشده است.

□ تجمع اعتراضی کارگران بیکار شده کارخانه صدر فولاد خرم آباد* نسبت به بلاتکلیفی شغلی و معیشتی مقابل استانداری لرستان

بولتن کارگری

کارگروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۷ اسفند ۱۳۹۶ / ۲۶ فوریه ۲۰۱۸ / سال چهارم شماره ۲۲۶

یه شکاف کوچیکه
نگران نباش!

بدون شرح

